

[Hans Toff.]

side understrege det hensyn, som må tages til retssikkerheden i almindelighed i befolkningen. De lovovertrædere, som i dag idømmes forvaringsanstalt, er for en stor dels vedkommende endog meget farlige kriminelle, og vi finder det derfor under alle omstændigheder rigtigt at opretholde denne sanktionsform, men erklærer os indforstået med, at der sker begrænsninger i forvarings-sanktionens anvendelse, således at en stor del af de psykisk abnorme ikke kan idømmes forvaring, og således at der sker begrænsninger med hensyn til berigelsesforbrydere. Om det så er den rigtige afgrænsning, man har fundet frem til i forslaget, ja, det mener jeg også vi må tage op til nærmere overvejelse i udvalgsarbejdet.

Med hensyn til de foreslåede ændringer i straffrihedsbestemmelserne i straffelovens § 16 og § 17 kan man vel sige, at de sådan set i hvert fald delvis er en følge af ophævelsen af de tidsbestemte straffe, først og fremmest forvaringen. Også her skal jeg sige, at vi stiller os positivt over for, at man fjerner tilregnelighedskriteriet og går over til den rent lægelige konklusion, om der foreligger sindssygdом eller ej og dermed mulighed for frihedsstraf. Retspraksis har vist, at der ikke herved vil ske de store ændringer i forhold til den praksis, der allerede er gældende; men også dette problem mener jeg vi må drøfte i udvalget, herunder om man skal anvende den samme fakultative regel over for sindssygdом som med hensyn til sygdомme, der må sidestilles med sindssygdом.

Med hensyn til kriteriet „egnet til påvirkning ved straf“ kan vi ligeledes tilslutte os den ændrede bestemmelse. Det er et kriterium, som gennem tiderne har givet anledning til megen kritik og megen diskussion, og der sker jo ikke de store realitetsændringer, bortset fra at der nu ikke længere vil være mulighed for at idømme særængsel og desuden heller ikke vil være mulighed for at idømme forvaringsanstalt over for denne store gruppe, og det hilser vi med tilfredshed.

De nye regler om sindssygdом på grund af beruselse og bødebestemmelserne samt de nye bestemmelser om varetægt kan jeg også give vor principielle støtte.

Et enkelt punkt må jeg lige påpege til

sidst af de øvrige ændringer, nemlig reglerne om bortfald af straf. Man har måske taget munden lidt for fuld i og med, at man nu ønsker også at kunne lade straffen bortfalde i tilfælde, hvor der har været tale om fængselsstraf, i modsætning til tidligere, hvor der kun har været tale om bøde eller hæfte.

Vi kan altså give vort tilsagn om et meget grundigt udvalgsarbejde, men jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at påpege, at dette grundige udvalgsarbejde efter min mening måske ikke kan afsluttes til det tidspunkt, som ministeren har fundet hensigtsmæssigt. Jeg ser, at loven skal træde i kraft den 1. april 1973. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at der er tale om et meget stort arbejde, der forestår i folketingets retsudvalg, og det er ikke et lovforslag, man blot kan haste igennem. Der er mange andre sager i retsudvalget. 2 måneder, det tror jeg ikke man kan finde rimeligt til drøftelse af så stort et problemkompleks, som der her er tale om.

Nathalie Lind: Den 11. februar sidste år behandlede vi her i tinget et radikalt forslag om ændring af borgerlig straffelov. Jeg er tilfreds med, at vi, som jeg også dengang gav udtryk for, har afventet straffelovrådets betænkning. For en 10-14 dage siden er denne omdelt her i tinget, men jeg må beklage over for justitsministeren, at der kun gives tinget så kort tid til at sætte sig ind i denne digre betænkning. Den er afgivet i oktober måned 1972, og jeg er klar over, at det tager tid at få betænkninger trykt, men jeg ville nu have fundet det mere rimeligt og mere hensynsfuldt over for folketinget, om ministeren, i hvert fald til retsudvalget eller subsidiært til ordførerne fra den tidligere behandling af disse emner, havde sendt et eksemplar af betænkningen, der er på op mod 400 sider, samtidig med at lovforslaget blev fremsat den 18. december 1972. Et vist antal eksemplarer af betænkningen må have været mangfoldiggjort, før den gik i trykken.

Betænkningen er så alsidig og indholdsrig, at det er beklageligt, at det før førstebehandling af tidsmæssige grunde kun har været muligt at foretage en forhastet gennemlæsning. Men alligevel har gennemlæsningen hos mig efterladt det indtryk, specielt vedrørende spørgsmålet om ungdoms-